NINA CABA

ALIBI PENTRU FETIŢA CU CHIBRITURI

București, Litera, 1984
Colligatum, cu titlul generic *Acesta e preţul: săgeata din arc* (Cealaltă carte: Marius Caba, *Anestezie la o plecare din fiorduri*.)

LIMITĂ PRECARĂ

DESPIC CU spada
respiraţiei
neştiuţi paşi ai poetului
Dar unde sînt eu şi durutele mele speranţe schimbate
pe un ciob colorat de clepsidră

Ah ceasornic strivit
de coapsa mea adormită

Aştept ca timpul să mă măsoare

FRUCTE CAPTIVE

AZI,
ca nişte păsări de ceară,
viaţa mea picură
pe altarul secundei...
Un gînd mi s-a spart
într-un cearcăn de val,
un altul s-a topit
şi s-a scurs în canal...

Mi-e ochiul neplîns
de atîta lumină,
cu somnul flambat
aştept veşnicia să vină...

Cu tîmplele şiroind de silabe,
lustruiesc pleoapa calului,
însetat de oglinzi
şi, devastată de-o dimineaţă acvatică,
o pornesc
într-un sens interzis...

LABIRINT ÎN MIJLOCUL VISULUI

INCREDIBILE ZIDURI îmi
străbat trupul ca nişte săruturi
amare

Gura mea
este o ceaţă fragilă

Ca să ajungi 1a mine
va trebui
să apeşi pe clanţa sufletului

ACUSTICA FORMEI

ACUM VĂD secundele
Imobilizate
de ţurţuri

Acum se sparg orbitele
Zeilor
şi curg ciorchine de cai istoviţi

Acum Prometeu zdrobit
este mereu altcineva

CONSTELAŢII

DE CE TE-ai dus
printre alge
Sau n-ai înţeles
insomnia catargelor

Oglinzile sînt lustruite
de absenţa ta

Dar te aştept
lăsînd secundele
să-mi picure-n palme
ca nişte pescăruşi înecaţi.

SUNET PE VERTICALĂ

Conturul unui demon
Domesticit
prin nări de lup —
Lecţia de astronomie
învaţ-o
pe propriul tău trup. —

Într-un abis albastru
domiciliul meu
îl bifurc —
Lecţia de astronomie
învaţ-o
pe propriul tău trup.

Catargul plecat din Itaca
stînci şi halucinaţii
nu îl rup —
Lectia de astronomie
învaţ-o
pe propriul tău trup.

CULPA

CE ÎNDEPĂRTATE sînt
cuvintele tale
şi frunzele căzute în albastrul
fîntînii

Există oare un adăpost
unde putem uita
umbra valurilor pulsînd
printre albatroşi ucişi de furtună

Dar eu sînt nevinovată

Uite
am în palmă o stea căzătoare

ŢĂRM ALB

PE PLAJA sîngerînd
ca un vitraliu
îţi vînez gîndurile
ca pe nişte
lăstuni
săraţi de amurg

Dar spune-mi care dintre noi
Simte
cenuşa grea a depărtărilor

LECŢIE DE TANDREŢE

STAU ACUMA în spatele geamului
aburit de singurătate
şi în decorul acela de vizavi
neverosimil
mă văd depunînd
o imparţială mărturie
împotriva acestui poem

ELEGIE PENTRU N.S.

De ce te-ai lăsat vindecat
de tortura acestui veac simultan,
cînd ne-ai împrumutat
aripi
şi ai făcut exerciţii de zbor
cu pietrele albastre ale tăcerii?!

De ce te-ai ascuns sub aripa
şoimului?
Lăsînd ca în cetate
să-ţi pătrundă doar zîmbetul
ca într-o rană deschisă...

Acum stai şi asculţi
cum scrîşneşte lumina
pe epiderma amurgului.

Din orbitele tale,
piramide sonore
se înalţă spre cer.

AMFORA ARTIFICIALĂ

INIMA mea —
ca o perlă neutră
pulsînd
pe nisipul
marilor contradicţii

SCURT TRATAT DESPRE OPTIMISM

CU O LAMĂ de sidef să tai brusc venele
acestei secunde

Unde cînd şi cum ne vom domestici mecanismul
Sentimentelor
şi vom expectora toate pumnalele înghiţite
în momentele cruciale ale existenţei
unde cînd şi cum vom analiza aseptic
corpul delict al viselor noastre
mereu amînate
mereu licitate pentru o dantură suprarealistă

Dar deocamdată
vom face un duş utopic
sub jetul de fluturi
şi apoi o să ne lăsăm asfaltaţi
de tăcere

PROGRAM FIX

UNEORI VIAŢA mea se opreşte
la semafor
şi timid îşi coagulează
iluziile anterioare
exact
ca nişte poeme anacronice
pe coala volantă
a străzii

HALUCINAŢIE IMPERFECTĂ

OGLINZI ÎMI curg pe umeri
şi-n ochi îmi arde-un nufăr
şi-n glezne mi se zbate
un pescăruş de ploaie

Ţin marea sfîrtecată-n mîini

Electrizată este
Aşteptarea
ce se înalţă din catarge

SUPLICIU FINAL

ÎN ANOTIMPUL eu albe rădăcini
tu mă întrebi
despre fluturi
şi stele inexistente

Mă întrebi de unde vin
aceste ploi tremurate
şi păsări care germinează
pe membrana abandonatelor iluzii

Derutat
tu mă cauţi în altă parte

FRAGMENT DE CLEPSIDRĂ

NUMAI EU aud oastea
Nisipului
întreaga noapte
Numai eu stau lîngă
turnul prăbuşit
şi număr pietrele înscrise la cuvînt
Şi poate că numai eu
port mesajul nedescifrat
în scoica sufletului
De aceea spre mine însămi
vin
în fiecare clipă purtată pe aripi
ultramarine

ZBOR DE PROBĂ

Cunoşti tu
voluptatea fosforescentă
a unui cuţit
trecînd oblic
prin somnul măscăriciului?
Şi cerbii tineri se distanţează
prin insomnia plopilor
decapitaţi,
se distanţează malign
ca nişte pastile de cloroform...
Iar peste gleznele noastre
vor creşte licheni
şi păsări se vor împerechea
pe petala galbenă a după-amiezii...

Vom tăcea
şi cuvintele ne vor
alege pe noi.

NOAPTEA DE TINICHEA

SOMNUL INCERT ca o piatră
Romboidală
care pluteşte
o clipă
pe apele unui fluviu necunoscut

să supravieţuiesc acestei
contemplaţii
şi cu un ultim efort
să-ţi fotografiez
respiraţia

PREZENŢĂ

CUM TE prelingi
Pe
g
e
a
m
u
1
ud de noapte
şi nu pot să te ating

CONTUR ALBASTRU

CÎND VOI deveni înţeleaptă
şi mereu
alungată de visuri
şi iertată de slăbiciuni

Atunci voi şti că tu suferi
de limpedele
de mult prea limpedele
nechezat al calului
păscut de propria sa umbră

ALERGARE CU OBSTACOLE

TREIZECI DE cai în galop
au trecut prin
orbitele mele

Şi eu alerg în urma
Cicatricelor
şi mi-e teamă că zorile
se vor sparge
ca nişte globuri de mercur
cauterizînd
urmele paşilor

Treizeci de cai în galop
au trecut prin
orbitele mele

INTERIORUL CERCULUI

DAR EU ÎMI scot inima
şi o trec
prin somnul pietrelor
ca printr-o clepsidră

Loviţi pietrele
una de alta
şi roua
se va spulbera în minuscule
particule
de curcubeu

SUMAR